

[Forsvarsministeren.]

viklinger, at der kan være tale om femtekolonner, altså folk, som inden for landets grænser rækker fjenden en hånd, og også over for sådanne muligheder skal hjemmевærnet sættes ind; for — jeg havde nær sagt selvfølgelig — selvfølgelig skal vi lige så godt bekæmpe en mulig fjendes hjælpere inden for landets grænser som dem, han har sendt udefra. Jeg kan ikke se, at der skulle være noget som helst odiøst eller mærkværdigt deri.

Så har jeg kun et par enkelte bemærkninger tilbage. Må jeg til det ærede medlem hr. Iver Poulsen sige, at de særlig kvalificerede, der er tale om at ansætte som distriktsledere af første grad, ikke i og for sig fortrinsvis er folk med officersuddannelse — i hvert fald ikke så vidt jeg har forstået tingene — men folk, som er særlig kvalificeret til de poster, hvorom der her vil være tale.

Til det ærede medlem hr. Conrad Koføed skal jeg kun sige, at vi er meget villige til at tage spørgsmålet om en særlig ordning for Bornholm op til overvejelse.

Frode Jakobsen: Det ærede medlem hr. Aage Fogh rejste spørgsmålet om konsulenternes opgave inden for hjemmевærnet og spurgte, hvad de lavede. Jeg troede faktisk, det var almindeligt kendt, at de ikke er konsulenter i den forstand, som det ærede medlem syntes at mene, landbrugskonsulenter o. s. v. Jeg har forstået, at alle er enige om, at det er et frivilligt hjemmевærn, vi ønsker; og når man ønsker et frivilligt hjemmевærn, er det nødvendigt, at der til stadighed gøres et arbejde for at skabe tilgang dertil. Det er konsulenternes arbejde. Hvis vi ser på, hvilket besvær forsvarsministeriet har med at skaffe den nødvendige faste kerne, så synes jeg, det er let at erkende, hvad gavn konsulenterne gør. Der kan naturligvis bruges andre metoder. Jeg tror ikke, der er grund til at mene, at der kan findes billigere metoder.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem

hr. From sagde, at en hel del af de udgifter, der her er tale om, går til det, som det ærede medlem kaldte administration. Jeg vil nu kalde det noget andet. Det går til forhøjelse af den ringe godtgørelse, som de, om jeg så må sige, små befalingsmænd ude i kompagnierne modtager til instruktion o. s. v. Det er simpelt hen ikke muligt at holde disse folk fast, hvis man ikke er i stand til at godtgøre i hvert fald nogle af deres udgifter. Det er for øvrigt et forhold, som jeg synes vi især er blevet gjort opmærksom på fra venstres folketingsmænd ved tidligere lejligheder. Det er rigtigt, at en del går til lønninger, ikke så meget til forhøjelse af lønninger som til nye lønninger. Så vidt jeg kan vurdere det nu, medens jeg står her, vil det være 3¼ mill. kr. af de 6 mill. kr. Man kan godt sige, det er en stor del. Det ligger i sagens natur; denne lov er jo en slags rammelov, den handler om organisation, om nye stillinger o. s. v., ikke om materiel; det kommer på anden måde, det hører ikke hjemme her; man kan ikke klage over, at der ikke står noget om dette i denne lov. Og jeg går ud fra, at det, som det ærede medlem ville anke over, ikke kan være forøgelsen af denne meget beskedne godtgørelse til de folk, der trækker det store læs ude i landsbyerne og i byerne.

Til det ærede medlem hr. Erik Kragh vil jeg sige, at hvis man har fået den opfattelse, som jeg syntes det lod til det ærede medlem havde, at det især var hjemmевærnsledelsen, der absolut ønskede kvindekorpserne placeret under hjemmевærnet, så er det en misforståelse. Når man er nået til dette resultat, skyldes det to meget vigtige principper. Det ene princip er det, som er slået fast af dette høje ting ved tidligere lejligheder, at alt frivilligt forsvar bør være samlet i hjemmевærnet.

Det andet princip er et meget vigtigt militært princip, nemlig det, at det gælder om at have et entydigt kommandoforhold. Jeg må undre mig lidt over, at det ærede medlem som ordfører for det konservative parti indtog den holdning, idet jeg mindes,